

(G)RAJSKI

FEST(IVAL)

STR. 2

MUJS MORAŠ

NIKA DELATI,

ČE TŪ ŠKEŠ

ŽIVETI

STR. 6

Porabje

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 7. junija 2012 ☼ Leto XXII, št. 23

Ob obisku vlade v Prekmurju

Prekomejnem sodelovanju z ministrico za Slovence

Slovenska vlada je 30. maja obiskala Prekmurje, ki ima največjo stopnjo brezposelnosti v Sloveniji, plače pa so 15 odstotkov pod povprečjem. Razširjena vladna ekipa je osrednji dan obiska začela z delovnim posvetom v Moravskih Toplicah, nato pa so se vladni predstavniki odpravili na številna ločena srečanja v zdravstvene, izobraževalne, gospodarske, kulturne in druge ustanove v regiji. Ministrica za Slovence v zamejstvu in po svetu *Ljudmila Novak* je po pogovorih na Zavodu za informiranje in TV AS v Murski Soboti obiskala obmejno občino Gornji Petrovci, kjer se je v kulturnem domu v Stanjevcih sestala z župani in predstavniki raznih ustanov obmejnih občin. S porabske strani se je sestanka udeležila vodja Razvojne agencije Slovenska krajina *Andreja Kovač*. »Namen obiska vlade v Prekmurju je, da spoznamo problematiko tega območja,« je izpostavila ministrica po pozdravnih besedah župana *Franca Šlihthuberja* in dodala, čeprav je tema pogovorov prekomejno sodelovanje, se bodo tudi druga vprašanja zapisala in posredovala ustreznim resorjem.

Direktor RRA Mura *Danilo*

Pogovora v Stanjevcih so se udeležili župani goričkih občin, predstavniki razvojnih agencij, šol in drugih ustanov, ki so tudi do sedaj sodelovali s Porabjem

Krapec je po predstavitvi nekaj skupnih projektov s Porabjem (Sosed k sosеду, Upkač) in tudi s širšo madžarsko regijo izpostavil, da pri teh projektih gre za predfinansiranje, kar pomeni velik problem, kajti občine in razvojne agencije nimajo denarja, zato morajo najeti kredite. Predlagal je, naj se pri projektih plačuje sproti. Njegovi pobudi se je pridružil več govornikov, tudi *Andreja Kovač*, ki je dodala, da v Porabju pomeni problem tudi zagotovitev lastnega deleža pri evropskih projektih. Spomnila je tudi na to, da je v zadnjem zapisniku madžar-

ske-slovenske manjšinske mešane komisije zapisano, da bo Madžarska ustanovila sklad, iz katerega bi si lahko občine in organizacije zagotovile lastni delež pri evropskih projektih. Za dosedanjo tovrstno pomoč razvojni agenciji se je *Kovačeva* zahvalila Uradu za Slovence v zamejstvu, obenem pa zaprosila ministrico *Novakovo* za posredovanje. Namreč pripravlja se novi operativni program za naslednje obdobje, pri usklajevanju le-tega bi želeli sodelovati, da bi lahko vplivali na prioritete programa. Oba sogovornika (*Krapec* in *Kovačeva*) sta

prosila ministrico, naj se ohrani generalni konzulat v Monoštru, ki zagotavlja dobre pogoje tudi za RA. Po odgovoru ministricе zapiranje generalnega konzulata v Monoštru ni v načrtu.

Pogovora so se udeležili tudi predstavniki nekaterih goričkih šol, ki so ministrico opozorili na to, če bodo šole še naprej združevali, se bo povečalo odseljevanje in se bo Goričko še naprej praznilo.

»Ljudje z Goriškega in Porabja so dobrodošla, pomeni delovna sila v tretji državi, v Avstriji,« je povedal *Jože Škalič*, župan in

ravnatelj iz Kuzme in se je zavzemal za razvijanje malega gospodarstva v pokrajini, ki bi ljudem zagotovilo zaslužek na domačih tleh, obenem bi jih pa obdržalo v pokrajini.

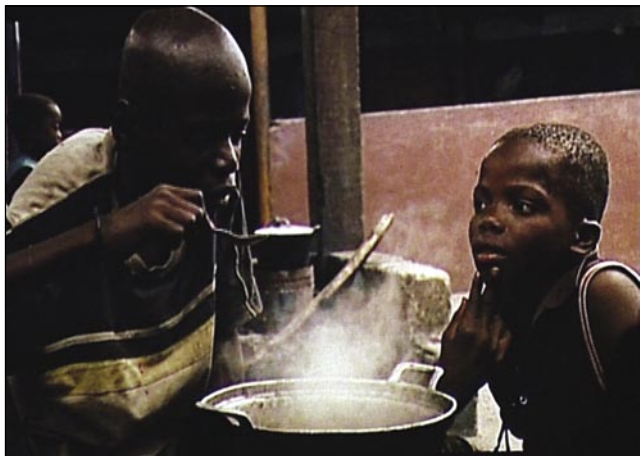
Direktor Zavoda za informiranje iz Murske Sobotе *Dejan Fujs* je izpostavil sodelovanje na medijskem področju in poudaril, da so projekti s tega področja ponavadi zavrtnjeni.

Ministrica *Ljudmila Novak* je na vprašanje našega časopisa, katera področja sodelovanja so po njenem pomembna ob meji, povedala: »Zagotovo je zelo pomembno sodelovanje na področju izobraževanja in kulture in seveda gospodarsko in medobčinsko povezovanje. Veseli me, da med sabo sodelujejo tudi razvojne agencije. Vlada ima namen, da bi olajšala izplačevanje sredstev, ki so namenjena programom, da pri tem občine pa tudi razvojne agencije oz. vsi tisti, ki pripravljajo programe, ne bi vedno znova zahajali v težave. Torej financiranje bi bilo bolj direktno in pravočasno, da bi projekti lahko bili normalno izvedeni.«

Marijana Sukič

(G)rajski fest(ival)

Že kar nekaj ur pred odprtjem prvega mednarodnega festivala naravoslovnega filma v Sloveniji so se začele projekcije dokumentarcev v Viteški dvorani gradu na Gradu. »G-rajski festival« je vabil vse filmofile in ljubitelje narave v največji baročni grad v Sloveniji z namenom,

Afriški prizor iz filma *Ferenca Moldoványija*

da bi pospeševal osveščanje o trajnostnem razvoju. Sam tridnevni dogodek je bil povezan tudi s Porabjem, saj so ga izvedli v sklopu čezmejnega projekta Sosed k sosеду (Porabje in Goričko – povezana v kulturi).

Članica organizacijskega odbora *Stanka Dešnik* nam je zaupala, da so podoben festival načrtovali že dolgo. Ugotovili so namreč, da ima film izredno moč pri opozarjanju ljudi na probleme v odnosu med človekom in naravo. »Festival smo priredili zato, da vidimo ponudbo, kaj snemajo drugi na področju varstva narave. Sicer so lahko ti filmi malo dolgočasni za laike, vendar so izredno zanimivi za naravovarstvenike« - je poudarila ena od glavnih organizatorjev festivala.

Znotraj grajskega ambienta se je v treh dneh zvrstilo več kot 60 projekcij. Nekateri filmi so sodelovali v tekmovalnem programu, nekateri pa so se vrteli izven. Med temi smo naprimer našli otroške

animacije in tudi filme, ki so jih pripravili v okviru projekta Sosed k sosеду.

Vsak dan na festivalu je bil zaznamovan tematsko. Prvi dan je nosil naziv Dan parkov, saj obeležujejo 24. maj po vsej Evropi kot dan parkov. Ob tej priliki je Grad na Goričkem obiskal tudi

slovenski minister za kmetijstvo in okolje *Franc Bogovič*, ki se je popoldne sestal s predstavniki zavarovanih območij v prostorih gradu, nato pa slavnostno odprl G-fest. V svojem nagovoru je izpostavil, da je treba raznovrstnost živalskih in rastlinskih vrst na vsak način ohraniti. Poudaril je pomen zavarovanih območij pri zagotavljanju neoporečne pitne vode, zraka in zemlje, ta območja pa imajo po njegovih besedah tudi izjemen pomen za kmetijstvo in turizem. Predlagal je ustanovitev skupne blagovne znamke vseh parkov v Sloveniji in povečanje deleža zavarovanih območij v državi.

Še pred slavnostnim odprtjem pa so obiskovalce pričakovali s številnimi spremeni programi. Najmlajše je navduševal Vilinski park ob gradu, kjer so se lahko udeležili različnih igrivih ustvarjalnih delavnic, ki so bile seveda povezane z varovanjem narave.

Na grajskih hodnikih med arkadami smo si lahko

ogledali fotorazstavo z naslovom »Človek in narava. Sodelujeva?«. Razstavljeni so bile fotografije, povezane z naravo in posnete v Porabju in na Goričkem. Svoje najboljše slike so poslali tudi učenci nekaterih osnovnih šol. (Zadnji dan smo lahko izvedeli, katere posnetke je žirija izbrala za najboljše.) Med ogledom dveh filmov pa so se lahko obiskovalci napotili po ekološki tržnici, s stojnicami so se predstavile eko-kmetije iz Pomurja. (O nekaterih izmed njih je šolska mladina posnela filme.) Ponujali so kmečke sire, zdrobe, kaše in moko iz različnih žitaric, našli smo pa tudi stojnico z lesenimi igračkami.

Organizatorji so program popestrili tudi z vrhunskimi glasbenimi koncerti. Prvi večer je tako v koncertni dvorani nastopal pihalni kvintet SLOWIND, ki je Grad obiskal v okviru prireditve Glasbeni maj PAC-a. V popoldanskih urah zadnjega dne so priredili 44. revijo pevskih zborov »Pesem ne pozna meja« (z udeležbo MePZ Avgust Pavel), zvečer pa je zbrane navduševala mednarodna glasbena formacija Balladero. Med obema dogodkoma so slavnostno podelili diplome z zlatimi in srebrnimi medaljami v okviru 5. mednarodnega ocenjevanja vin trideželnega parka Goričko-Raab-Órség.

Filmski festival je v „G-rajskem kinu“, na velikem platnu na dvorišču gradu pod milim nebom predstavil tudi celovečerne filme. Prvi od posebnih gostov festivala je bil madžarski režiser *Ferenc Moldoványi*, ki je v letih 2007/2008 posnel pretresljivi dokumentarec o žalostnih usodah otrok v Kongu, Kambodži, Ekvadorju in Mehiki z naslovom 'Drugi planet'. »Otroci so najbolj izpostav-

ljeni, moji junaki niso dobili pravice do otroštva. V 5.-6. letu starosti so jih odvedli v vojsko, nekatere so pri 7.-8. letih prisilili k prostituciji. Še mlajši otroci pa morajo opravljati težko in

Stojnice na ekološki tržnici je obiskal tudi minister Bogovič

nevarno fizično delo. Tem otrokom so ukradli otroštvo in bodočnost« - je povedal režiser, ki je snemal tudi na izredno nevarnih lokacijah. Poudaril je, da so podobni filmi namenjeni temu, da spodbujajo razmišljanje in vzbudijo čustva v gledalcih. Moramo se namreč vsi zavestati, da si ne smemo zatiskati oči. (Po predvajanju filma je sledil pogovor z režiserjem.)

Idejo za festival je pravzaprav pred leti podal *Heinz Mayer*, ki je režiser tridimenzionalnega filma o parku Nockberge v Avstriji in je bil posebni gost prireditve.

Zadnji dan s poimenovanjem Dan slavja je bil čas za nagrade. Žirija je priznanje »Rajsko drevo« za najboljši dokumentarni film podelila filmu »WWW-H« režiserke *Jasne Hribernik*. Častno

Rajsko drevo za življenjsko delo je prejel režiser *Mako Sajko*, sicer posebni gost prireditve (njegova retrospektiva je bila na ogled v soboto zvečer.) Na tekmovanju »G-fest junior« so se pomerile snemalne ekipe z osnovnih šol, najbolj sta se izkazali skupini z dveh šol iz Murske Sobote.

Festival si že od rojstnega leta prizadeva postati osrednja naravoslovno-varstvena prireditev regije, z umestitvijo dogodka pa želijo organizatorji ponovno obuditi življenje na nekdanjem zapuščenem gradu na Gradu.

-dm-

Binkoštni praznik v Zalalövôju

26. maja je Folklorna skupina ZSM Sakalovci nastopila v Zalalövôju. Povabili so nas na 5. madžarski binkoštni praznik.

V organizaciji kulturnega društva Kerecsen so si obiskovalci lahko ogledali obrtniški sejem in kulturno prireditev ter okusili golaž z bograča. Med nastopajočimi so bili folklorne skupine, pevski zbori, otroške gledališke skupine in godci.

Na drugem prizorišču pa so organizirali programe za otroke in njihove družine. Spretnostne tekme, knjižni sejem in tudi sejem golobov so pričakali udeležence. Tudi pivniški šotor in sveže pečene palačinke so privlačili goste.

Po predstavitvi porabskih in goriških plesov smo se najedli, pogledali smo sejem in se napotili domov. Vsi smo uživali v prelepem sončnem dnevu na prostem.

Lilla Fasching

Nove knjige

UROŠ LIPUŠČEK: SACRO EGOISMO - SVETI EGOIZEM

Novinarski kolega s Televizije Slovenija, tudi večletni dopisnik iz Združenih držav Amerike, dr. Uroš Lipušček, zdaj ob Trzinu pri Ljubljani še malo Goričanca z obnovljeno domačijo v Vadarcih, je avtor obsežne knjige *Sacro ego-*

odločil, da bi vprašanje, ki je usodno zakoličilo tok slovenske zgodovine v preteklem stoletju, obdelal v posebni monografiji. Gre namreč za pomanjkanje arhivskih virov, zadnji iz časa prve svetovne vojne so bili odprti šele v

(pozneje se je poročila z njegovim tajnikom). Zato je eden slovenskih časnikov pogovor z avtorjem naslovil *Predsednik vladal, kot je svetovala ljubica.*

Uroš Lipušček je na predstavitvi v Murski Soboti poudaril, da državne meje v Evropi, in potlej tudi slovenske, niso tako nedotakljive, kot se nam zdi ta hip, vendar se aktualna politika tega ne zaveda, kakor se ni pred skoraj sto leti, tedaj, ko se je odločalo tudi o usodi Prekmurja (in Porabja). Če ne bi bilo *Douglassa Johnsona* (sicer kartografa predsednika ZDA *Woodrowa Wilsona*), ki je bil naklonjen jugoslovanski delegaciji (za razliko Italije, ki si je prilastila velik del slovenskega ozemlja in ljudi, kar je trajalo vse do konca II. svetovne vojne) in njenemu članu *dr. Matiji Slaviču*, bi postalo (na predlog Italije) Prekmurje priključeno Madžarski. Slednja je dobila Porabje tudi zato, ker je zgubila največ ozemlja in prebivalcev. Seveda govorimo o Trianonski pogodbi in ne Londonskem sporazumu. Uroš Lipušček bo še letos v ZDA proučeval vlogo *Douglassa Johnsona* in druge, doslej tudi v slovenskem zgodovinopisju premalo obdelane a pomembne teme.

E. Ružič

Uroš Lipušček, avtor knjige *Sacro egoismo - Sveti egoizem-Slovinci v krempljih tajnega londonskega pakta 1915* in Tine Logar iz Cankarjeve založbe, ki je delo izdala.

ismo/Sveti egoizem-Slovenija v krempljih tajnega londonskega pakta 1915, ki je pred kratkim izšla pri Cankarjevi založbi. Knjigo je doslej predstavil v Ljubljani, Trstu in tudi v Murski Soboti. Avtor poudarja: »To ključno temo slovenske zgodovine z začetka 20. stoletja je doslej preučevalo več priznanih slovenskih zgodovinarjev, vendar se nihče ni

70. letih prejšnjega stoletja, vsi dokumenti pa še zdaj niso dostopni. Avtor slikovito prikaže politike, ki so nam krojili usodo in bili ob tem vendarle samo ljudje kakor vsi drugi. Za primer: predsednik britanske vlade *Herbert Henry Asquith* je bil do ušes zaljubljen v 35 let mlajšo *Venetio Stanley* in ji tudi med sejami vlade pisal pisma, ki se jih je nabralo kar 650

JOŽE HRADIL: SLIKE BREZ OBRAZOV

Doslej srednješolski profesor angleščine, prevajalec predvsem iz madžarskega jezika, avtor slovarjev, glavni urednik Pomurske založbe, prvi Slovenec, član Madžarske akademije znanosti, svetovni popotnik ...zdaj tudi avtor obsežnega romana *Slike brez obrazov*, ki je izšel pred kratkim v zbirki *Branje* pri mariborski založbi *Pivec*.

Predstavitve romana je bila v Beltincih, avtorja in roman je predstavil književnik in publicist Jože Horvat, odlomke iz romana so brali novinarka Danila Hradil Kuplen (avtorjeva hči, katere hčerki, torej avtorjevi vnukinji Katki, je knjiga posvečena), prvak drame SNG

Ljubljana Igor Samobor in novinar Boštjan Rous. Prvovrstni kulturni dogodek,

Toliko obiskovalcev, kot se jih je zbralo v Beltincih (ker je avtor tam obiskoval osnovno šolo) na predstavitvi romana *Jožeta Hradila Slike brez obrazov*, vidimo le redko, če sploh kdaj.

na katerem se je zbralo izjemno veliko število obiskovalcev, je z glasbo dopolnil

mladi cimbalist Dani Kolarič. Vsebinsko zanimivo spremno besedo je napisala

Jerneja Katona Zajc (vdova po vrhunskem slovenskem pesniku Danetu Zajcu),

Zlati red za zasluge Ernestu Eöryju

Slovenski predsednik Danilo Türk je z Zlatim redom za zasluge odlikoval Ernesta Eöryja iz Murske Sobote, častnega predsednika Gasilske zveze Slovenije, za njegovo dolgoletno, predano in uspešno vodenje organi-

in žensk, ter za uspešno izobraževanje in usposabljanje gasilcev. V obrazložitvi še piše, da ni mogoče spregledati njegove dejavne vloge pri oblikovanju in uveljavljanju slovenske politike do narodnostnih manjšin, saj je bil

zacije slovenskih gasilcev. V obrazložitvi so zapisali, da je Eöry pri skoraj dvajsetletnem vodenju Gasilske zveze Slovenije močno zaznamoval najstarejšo slovensko prostovoljno organizacijo. Posebno se je zavzemal za množično vključevanje ljudi v gasilsko organizacijo, zlasti mladih

tudi pobudnik sodelovanja med manjšinami sosednjih držav in eden od pobudnikov za ustanovitev Samoupravne interesne skupnosti madžarske narodnosti v Sloveniji.

Zlati red za zasluge je prejela tudi Gorska reševalna zveza Slovenije za izjemen prispevek k varnosti državljanov v gorah, za požrtvovalno humanitarno pomoč otrokom pa je predsednik države z redom za zasluge odlikoval predsednico komisije za humanitarna vprašanja pri Zvezi prijateljev mladine Slovenije Anito Ogulin. Danilo Türk je ob nagovoru poudaril, da nimajo prav tisti, ki mislijo, da je v Sloveniji globoka kriza vrednot, saj to po njegovem govorijo samo tisti, ki ne vidijo organizacij in plemenitih ljudi, ki kažejo pot in odgovore na vprašanje, kakšni angažmaji so v družbi potrebni, »da bomo lahko govorili o slovenski družbi kot družbi, kjer se etičnost ceni, kjer je nesebična pomoč sočloveku dragocena in kjer je vse to skupaj bistvena prvina naših pričakovanj. Tokratni odlikovanci vse to simbolizirajo.«

E. Ružič

OD SLOVENIJE...

Vlada obiskala Pomurje

Vlada je opravila drugi obisk slovenskih regij v tem mandatu. Tokrat se je premier Janez Janša in ministrska ekipa nahajala v Pomurju, kjer se je najprej sestala na delovnem posvetu, nato pa so Janša in ministri obiskali več kot 50 regijskih institucij in podjetij, za konec pa so se srečali z gospodarstveniki, župani, poslanci in državnimi svetniki. Premier se je po delovnem posvetu v Moravskih Toplicah v družbi notranjega ministra Vinka Gorenaka srečal s predstavniki madžarske narodnostne skupnosti, nato pa je skupaj z gospodarskim ministrom Radovanom Žerjavom obiskal še proizvajalca avtomobov Carthago v Odrancih. V Beltincih se je sestel še s predstavniki romske skupnosti.

Premier je izpostavil, da je bilo v času zadnjega obiska v prejšnjem mandatu njegove vlade zaznati bistveno več optimizma, ki je temeljil na takratnih pozitivnih trendih in makroekonomskih kazalcih. Kljub temu so tokrat našli tudi "otoke optimizma", podjetja, ki ne le da dobro poslujejo tudi v kriznih časih, pač pa imajo tudi dobre načrte za prihodnost tako glede investicij kot glede zaposlovanja. Po Janševih besedah so problemi regije povezani predvsem z viri financiranja, kljub posebnemu zakonu za Pomurje, pa tudi s predolgimi birokratskimi postopki. Vlada je po njegovem sredstva iz omenjenega zakona kljub rebalansu proračuna ohranila nedotaknjena, a bi ta morala biti v prihodnje bolj racionalno uporabljena.

Minister Žerjav je dejal, da številke kažejo na to, da je stanje v regiji zelo resno, saj v primerjavi s slovenskim povprečjem ne dosega niti 70 odstotkov BDP na prebivalca, zadnja številka na področju stopnje brezposelnosti pa kaže na to, da je brez dela skoraj petina ljudi. Omenil je nekaj tujih neposrednih investicij, ki so se zgodile v zadnjem času in so bile spodbujene z zakonom o Pomurju, s čimer naj bi bilo ustvarjeno okoli 1200 novih delovnih mest. Vlada želi po njegovih besedah z že sprejetimi ukrepi in s paketom, ki ga pripravljajo za obravnavo v državnem zboru, še pred počitnicami pripraviti ukrepe za še večje možnosti tujih investicij.

Gnesnedén smo cüjnavčeni, ka na našom konci svetá vsikši leko tistomi Baugi slüži, šteromi šké. Eške zdaj pa gratajo veuki konflikti med lidámi, šteri v ovaškoga Bogá vörjejo. Pomalek de že petstau lejt od toga, ka je 31. oktobra 1517 Martin Luther, nemški predgar v Wittenbergi začno paut reformacije, štera je cejlo Evropo na glavau obrnuala.

Franc Kuzmič bi venak cejli den znau pripovejdati o reformaciji v Prekmurji

Gnes najdemo v Sloveniji največ protestantov (zveksoga lüteranov) v Prekmurji, nam sausednjoj krajini. Nej davnik so v Slovenskom domi v Varaši oprli razstavo, štera nutpokaže, kak je nauva vöra prišla v Slovensko okrogolino (gnešnje Prekmurje pa Porabje), kak so njene vörnike preganjali pa zakoj je eške gnes najdemo v krajini. Pa tau tö zvejmo, kak je protestantizem dau Slovencom med Mürov pa Rabov prve knige, pa ji navčo šteti v domanjom geziki.

Dvajset lejt po začetki reformacije so že bili takši v Radgoni, šteri so k nauvoj vöri cujstapili. Po tistom je reformacija brž dale prišla v Slovensko okrogolino, je raztomačo mag. Franc Kuzmič, šteri je razstavo vküppostavo. »Prejk té krajine je pelala trgovska paut, tak so se informacije brž minjavale. Že leta 1539 se je v nemškom Wittenbergi včiu teologijo ‚panonski Gašpar‘, šteri je prva živo v Monoštri. Deset lejt kisnej je že delo kak predgar. Protestantizem je v Porabji sploj brž mauč daubo. Eške poseba na Gorenjom pa Dolenjom Siniki, pa v vesi Ritkarovci, štera je cuj k dolenski fari

Reformacija v Prekmurji

slišala« - je povödo sodelavec Pomurskoga muzeja Murska Sobota.

V tisti cajtaj pa so bili zemliški gospaudge tisti, šteri so odlaučali o vöri svoji lidi. V Lendavi je držina Bánffy brž na protestantsko stran staupila, pa nauvo vöro pripelala daleč, celau do Bogojine. »Grof István Bánffy je na svoj grad pazuvo druk-

prauti reformaciji. »Najoprvin so reformacijo stavili v Radgoni püšpek Brenner leta 1600. Za osem lejt so se lendavski Bánffyji tö nazajbrnuali pa katoličanstvo nutupelali v svoji vesnicaj. Pri držini Nádasdy so se ženske dugo nej njale« - je tapravo avtor razstave pa raztomačo, ka se je v Prekmurji reformacija zatok tak dugo gordržala, ka so Törki sploj nevarni bili. »Törki so steli titi prauti Beči. V Prekmurji je bila živa stena, zatok so tolererali ovaško vöro. Eške z drügi slovenski krajijn, s Štajerske pa Koro-

za vüzem, gnauk pa geseni, gda so se Baugi zavalili za dober pauv. Ta paut je trpela en keden ali dva, ojdli so pejški. Ništerne ženske so rodile, starejšo lüstvo je meralo. Dostokrat so jim gesti vkradnili po pauti. «Vörnicke so prosili casarico Marijo Terezijo, aj jim donk edno cerkev dopüsti zozidati. Una je tau nej stejla, eške nauvo püšpekijo je staurila v Somboteli. »Njeni sin Jožef II. je biu bole toleranten, v svojoj monarhiji je dopüsto vsikšo vöro: protestantsko, pravoslavno, židauvsko. Tak so v

Tisti, steri so prišli na razstavo, so z zanimanjem prebirali besedila. Če so nej znali slovenski, so najšli vogrski prevod tö

majstra Rudolfa Hofhaltera, šteri je v dvej lejtaj nadrukni vo tri kuste knige v madžarskom geziki. Tau je biu prvi veštak za druknivanje na slovenskoj zemlej, ljubljanski Mandelc je meštrijö začno dvej leti kisnej« - je povödo Franc Kuzmič pa cüjda: »Protestanti so dosta dali na šaule. Lüstvo se more prej svojo vöro navčiti pa utemeljiti. Moreš pa znati šteti pa pisati, ka se leko včiš iz knig. Zatok so - ovak dvejstau lejt po začetki reformacije, v 18. stoletji - oprvin v prekmurskom guči vödali Lutherov Mali katekizem, šteroga je dojobrno Ferenc Temlin. Za deset lejt so gorprišli, ka morejo vödati abecednik, iz šteroga de se lüstvo včilo šteti. Tak so prišli do Svetoga pisma: Števan Kuzmič je dojobrno Nauvi zakon, Šandor Terplan Knige žoltarske, Janoš Kardoš pa knige Moses i Josua.«

Te knige so dosta pomagale pri tem, ka je leko gezik Slovincov med Mürov in Rabov gorausto. Povrnimo pa se dvejstau lejt nazaj: tistoga ipa so se v Romi sploj bodjali, ka protestantizem pride v Italijo pa v Vatikan. Zatok so avstrijski casari začnili »bojno«

ške, so sé bejšali protestanti. Gda pa so krščani pri Varaši dojbili Törke pa podpisali mer v Vasvári, je bilau dosta žmetnej lüteranom.« V Slovenskom Porabji pa so se protestanti bole držali: v paperaj piše, ka je leta 1628 evangeličanski pastor na Gorenjom Seniki Mihael Medvedovič biu na sinodi (zsinat) v Csepregi. Leta 1698 pa je Kazójova vizitacija najšla na Gorenjom Seniki samo 187 katoličanov od 600 lüdi, v Dolenci pa samo 27 katoličanov od 258 lüdi. Do leta 1732 so vse cerkve spadnole v katoličanske roké. Petdeset lejt po tem so zvali »cajt kmice«. »Protestant se je leko spakivo vkraj, tak je gratalo 13 slovenski vesnic kauli Šurda v Šomodskoj županiji. Šteri so doma ostali, so leko k Božoj službi ojdli samo v takzvané artikularne kraje. Za Prekmurje sta bila najbližanja Nemescsó in Šurd. Dvakrat na leto so šli: gnauk

Prekmurji gratale tri cerkvene občine: Hodoš, Križevci pa Puconci« - je raztomačo muzejski svetovalec Kuzmič.

V 16. stoletji so se protestantski predgari eške na Nemškom včili, tam so meli veuke pa kvalitetne univerze. V 18. stoletji pa je bila že bole bližanja Bratislava (Pozsony). Tü so se leko prekmurski študentje včili po slovaško, šteri gezik je biu sličien prekmurskomi guči.

V Prekmurji najdemo eške gnesnedén protestante. Tau kaže na tau, ka je krajina vsikdar tolerantna bila, gde je živelo več narodov, šteri so ovak vörvali v Bogá. Razstavo je v Varaš pripelo Muzej krščanstva na Slovenskem, pri postavljanji jim je pomago Franc Kuzmič. Postere do dale pelali na več mejst, aj bi s kem več lidi zvödalo, kak je najvejša verska sprememba v zgodovini krščanstva vplivala na malo krajino med Mürov pa Rabov.

-dm-

Foto: Tomislav Vrečić

Prauška pa izlet porabski slovenski penzionistov

Porabski slovenski penzionisti smo 21. majuša romali k Mariji vnebovzeti v Turnišče. Na leto več gezero prauškarov pride na te lejpi kraj, da bi se pripo-

Eštje pred svetov mešov smo se pelali v Dobrovnik v Tropski vrt, gde smo vidli čudovite sorte orhidej in do sta drugoga cvetja. Tü smo

V cerkvi v Turnišči so meli penzionisti mešo

ročali Mariji, ji povedali svoje želje, prošnje. Mladi župnik Robert Brest so bili trno prijazni, lepau so nas gorprijeli. Že pet lejt služijo v tej fari, cerkev so znautra dali lepau obnoviti. Na glavnem oltari se bleščijo pozlačeni kipi (szobrok), Marija z malim Jezušom v naročji, kauli so sveci in angeli. Kak smo zgučani bili, v 12. vöri se je začnila sveta meša,

se mogli raztalati na dva tala, ka za dva busa lidi nejga mesta. Zatok so se Števanovčani pa Varašanci pelali v Nedelico, pogledat muzej, Seničani pa Sakalovčani so pa ostali v Dobrovniku. Potistim smo se pa zamanili. Rojstna iža Štefana Kovača, narodnega heroja, je v Nedelici lepau obnovljena. Cimprana pa s slamov po-

Ogledali so si Tropski vrt v Dobrovniku tö

stero so služili domanji župnik g. Brest, romarji smo pa spejvali. Gospaud župnik so po svetoj meši pokazali nam staro cerkev, škoda, ka so freske že v slabom stanji. Gospaud župnik so nam za slobaud dali kejpece pa z nami vred zapeli. Za vse to njim Baug plati.

krita iža je bila postavljena 1877. leta. V njej je do 1968. leta živela Verona Kovač. Leta 2000 je Štefan Kovač, ml., steri je do svojoga šestoga leta živo v tej iži, dau vküper z žlatov obnoviti domanjo ižo. Popodnevi sta se obadva

Pesem ne pozna meja na Goričkon

Letošnji gostitelj revije Pesem ne pozna meja je biu Moški pevski zbor Društva vinogradnikov Goričko, steri je revijo organiziro 26. majuša pri Gradi na Goričkom. Na reviji je spejvalo devet slovenski zborov iz Slovenije, Avstrije, Italije in Vogrskoga. (Šest moški zborov, en ženski zbor pa dva mešaniva zbor.)

Mešani pevski zbor A. Pavel na grajskom dvorišči

Zvün meja Slovenije so prišli: Ženski pevski zbor iz Križa pri Trstu, Moški pevski zbor iz Doberdoba (Italija), Moški pevski zbor iz Pribierka (Avstrija) in Mešani pevski zbor Avgust Pavel z Gornjega Senika v Porabji (Madžarska).

Navzoče pevce in pevke sta pozdravila žüpan občine Grad Daniel Kalamar pa predsednik vinogradniškoga društva. V programi, steri je biu na grajskom dvorišči, smo leko čüli različne pesmi, prekmurske, koroške, primorske, škoda samo tau, ka je malo publike bilau.

Lepau pa je, ka se na takšnji srečanjaj pevci leko družimo. Po večerji smo se ešče malo pogučavali s starimi prijateli, vküper zapeli kakšne pesmi. Na tej reviji, stera je letos bila 44., smo Porabci vcüj že dvajsti lejt. Vsakšo leto se srečamo v drugom kraji, v drugom rosagi. Hvala letošnjim gostitelom z Goričkoga.

Vera Gašpar
Foto: Gy. Bajzek

busa že vküper pelala k Bukovniškomi jezeri (tö). Te kraj dosta lidi gorzišče zavolo energetski točk (energiapontok), stere pomagajo pri razni betegaj. Tü nas je že dež sprvajo, zatok smo se nej dugo zadržavali. Z našim vodnikom gospaudom Darkom Horvatom, steri nas je vodo od zazranka mau, smo se napotili v Šalovce, gde so nas v gostišči »Pri Rudiji« čakali z obedom. Pa ranč tak nas je čako naš dugoletni harmonikaš Lajči Nemeč tö. Gda smo staupili z busa, je že igro. Po obedi, steroga so nam trno brž gorznosili, so se tej mlajši penzionisti za-

vrteli, hvala Baugi se ešče ne vidi na njij, ka so v penziji. Lepo se zahvalimo gospéj sekretarki Slovenske zveze Klari Fodor pa predsednici našoga društva Elviri Mešič, da sta s pomočjauv šalovski penzionistov zorganizirale program toga dneva. Nam, starejšim dobro spadne, če smo na stara lejta leko vküper z znanci, nekdenšnjimi sodelavci. Baug daj, da bi eške dostikrat leko bili v takši lejpi krajaj, se vküper veselili in B.D. Marijo častili. V srci bogatejši smo se srečno in veselo vrnili domov.

Vera Gašpar
Foto: M. Ropoš

... DO MADŽARSKE

Antal Rogán je vodja poslanske skupine FIDESZ-a

Z 2. junijem je Porabec Antal Rogán postal vodja poslanske skupine provladnega FIDESZ-a, zamenjal je Jánosa Lázárja, ki bo v rangü državnega sekretarja vodja kabineta premiera Viktorja Orbána. Antal Rogán se bo zaradi nove funkcije odpovedal mandatu v glavnemestni skupščini, bo pa ostal žüpan petega okrožja Budimpešte, kakor tudi predsednik gospodarske komisije v parlamentu. Po izvolitvi je Rogán izpostavil, da se je koncentrirala poslanska skupina v zadnjih dveh letih na probleme države in da kljub gospodarski krizi ni pozabila, da je od volivcev dobila pooblastilo za reorganizacijo države. Potem se morajo poslanci vladne stranke osredotočiti na probleme navadnih ljudi. V parlamentu si želi debate na podlagi trezne pameti.

Na Madžarskem vsak deseti otrok živi v relativni revščini

Po podatkih UNICEF-ovega raziskovalnega poročila, ki je razkrilo razsežnosti prikrajšanosti in stopnjo revščine otrok, živi na Madžarskem vsak deseti otrok v relativni revščini. Poročilo pristopa k ugotavljanju obsega revščine otrok na dva načina. Prvo merilo je indeks prikrajšanosti otrok. Otrok je prikrajšan, če mu manjkata dve ali več izmed 14-ih osnovnih dobrin, med katerimi so trije obroki na dan ali dostop do interneta, nekaj knjig doma, igrala doma ali lastni kotichek, kjer lahko napiše domačo nalogo. Najvišjo stopnjo prikrajšanosti najdemo v Romuniji (72,6 %) in Bolgariji (56,6 %). Madžarska je na tretjem mestu 31,9 odstotka. Drugo merilo je stopnja relativne revščine in predstavlja delež otrok, ki živijo pod pragom revščine v posamezni državi. Stopnja relativne revščine otrok je po pričakovanjih najnižja v skandinavskih državah in na Nizozemskem, kjer znaša približno 7 %. V to skupino se uvršča tudi Slovenija, kjer je stopnja relativne revščine otrok 6,3%. Na Madžarskem je stopnja relativne revščine otrok 10,3 %.

Mujs moraš nika delati, če tū škeš živetī

Tamaš Grebenar z Gorejnjoga Senika je nikdar nej sto vō iz vesi titi, kak pravi, ranč si je nej zmišlavo na tejm. Njemi je na Seniki celau dobro, sploj pa že zdaj, gda se je že oženo, pa si je zozido kučo. Tamaš, ranč kak oča pa starejši brat, se je tō za tišlara vōnavčo, pa delo štirinajset lejt. Zdaj je tau pistiu pa nika cejlak drūgo začno delati, dapa od tauga de on pripovejdo zdaj.

- *Tamaš, ti si nikdar nej zmišlavo na tejm, ka vō iz vesi bi ūšo?*

»Nej, tau je mena venak nikdar nej na pamet prišlo, ka bi ge vō iz vesi odišo. Istino, tau sem tō nej brodo, ka mo kučo zido, zato ka sem vsigdar tak mislo, ka doma ostanem. Sestra pa bratje so vsi meli že kuče, mati je sama doma, zaka bi te inan ūšo. Te gnauk je prišla ta ideja, ka bi bilau, če bi leseno kučo zidali, pa smo te tak vcujstanili zidati.«

- *Tau je potistim bilau, ka si se že oženo?*

»Nej, prvīn sva začnila zidati, pa samo potistim sva se zdala.«

- *Zaka sta ranč leseno kučo zidali?*

»Vejn zato, ka iz cūgla zozidani že dosti geste, če od tisti ne zozidaš baukšo, kak oni majo, te si že dojzaostanjeni. Zato smo pa te leseno zidali, ka tašo v vesi eške niške nejma. Drūgo pa tau, ka sem ge tišlar pa brat tō, pa tau se je dosta štelō, zato ka dosta vse smo sami leko napravli.«

- *Zdaj že vejš, kelko dela je tau, iz lesa kučo zidati. Če bi znauva začno pa bi lesena bila?*

»Iz lesa bi delo znauva, samo dosta vse bi ovak delo, dapa leko povejm, ka eške mi je nej žau, ka sem leseno kučo zido. Zdaj če bi eške gnauk zido, te bi že ge

nej delo, bola bi samo tanače davō.«

- *Oča so tišlar bili, brat je tišlar, pa ti si tō za tišlara ūšo, zaka?*

»Tau vejn vrag ne vej, zaka sem se za tišlara včijo. Vejn zato, ka se mi je povidlo, da sem doma pomago, potistim sem pa gorprišo, ka s tejm peneze tō leko slūži. Drūgo pa tau, ka si tū vsigdar na toplom, pod strejov, nej kak tisti, štere snejg ali dež pere.«

- *Dosta dela maš kak tišlar?*

»Dela je dosta, zaman vsigdar več tišlarov je, zato ka mladi že ne delajo. Gda šaulo skončajo, te dejo v Opel ali v kakšno drūgo fabriko delat.«

- *Ti si kama ūšo delat, gda si šaulo zgotauvo?*

Traktor Razvojne agencije Slovenska krajina, stera de v projekti Upkač čistila pa kosila travnike

»Ge sem v Varaš k Šimon d.o.o.-ji ūšo delat, tam sem se dosta vse navčo, zato ka zvūn škrinje smo vsefele delali.«

- *Gde si se več navčo doma od oče ali pri Šimon d.o.o.-ji?*

»Pri Šimoni, zato ka doma smo vse bola tak po starom

delali, pri d.o.o.-ji pa vse bola z nauvo tehnikov. Zdaj že ge taša tehnika tam, ka se več ge na rezmejm vcuj, tau že bola tisti mladi delajo, šteri se bola razmejo

Mladi Gorenjeseničar Tamaš Grebenar, steri rad živi v svojoj vesi

k računalniki. Ka računalnik dela, tisto je bola genau gē, dapa vse ne moreš z računalnikom narediti. Ka se ročno dela, tisto je zato lepšo pa bola poštuvaš tō. Mašin ti zvrta, pa zdejva,

pa kúnja gotova, ranč ti nika nej trbej zmišlavati. Dapa če v računalnik lagvo nutnapišeš, te on lagvo napravi.«

- *Na Seniki so se vsigdar bola v vesi ženili, pa ti si ženo tō iz vesi vōodbrau. Leko zato ka mate folkloro, pevski zbor pa so se*

mladi tam bola leko sparali?

»Tau gvūšno, ka dosta je bilau, šteri so se tak spoznali, dapa müva sva nej plesala pa nej spejvala, pa itak sva vküpprišla. Vejn zato, ka paulak sva bila doma, če sva vō na okno gledala, te sva se vidla.«

- *Dočas sta se gladala, ka sta na konci vküpprišla.*

»Na srejdī sva pa kučo zidala.«

- *Kak tau, ka ranč tam?*

»Na brgej smo steli zidati, zato ka tam lesena kuča bola kaže kak na raveni.«

- *Kak tau, ka si ti nej pleso pa nej spejvo?*

»Kak bi, če glas neman pa noge tō neman vcuj, ka bi pleso. Edno ka mam, tau so lampe, zato se pa fejst rad lutke špilo, gda sem eške v osnovno šaulo odo. Ranč zdaj sva se pogučavala z ednim, šteri je tō lutke špilo, ka bi najger bili, če bi eške znali tau lutkovno igro tazašpilati ali nej.«

- *Zaka ne sprobata?*

»Venak če bi gnauk taprešto, tak mislim, ka bi znau. Najbola pa bi tak šlau, če bi tisti film leko vido, ka so nas snemali pred dvajstimi lejti. Lutke bi eške vejn zato nin najšli v šauli na paudi, če so nej taspaukali.«

- *Tišlarsko slūžbo si tam njau, pa si nazaj v ves prišo delat k Razvojni agenciji Slovenska krajina. Ka maš tam zdaj za delo?*

»Zdaj te par mejsecov, ka sem začno, nika drūgo sem nej vido samo trnje, zato ka vōpucam tisto parcelo, gde baude vzorčna kmetija. Tam je tašo trnje bilau, ka si ranč skaus nej vido, samo grmauvge.«

- *Nej se ti je vnaužalo, gda si cejli den samo trnje vido?*

»Nej, zato ka sem znau, ka drūgi den, pa of keden mo tō samo trnje vido. Te gda

sem tau delo, se je nej smelo kürti za volo süče, zdaj gda je že vse zeleno, zdaj še te küpe tō moram vse tazakürti. Zdaj je trnje že sfalilo, zdaj pa dolapucan tiste njive pa tranke, gde de se kosilo pa oralo. Ka leko, tisto s traktorom zmulčam, dapa dosta tašo je, ka v najemi mamō, ka sprvoga samo z motoržagov leko se dolaspuca, zato ka tak je že vse gorzaraslo. Sedemnajset, osemnajset hektarov mamō vsevküp, ka se mora spucati, tak ka de se leko delalo. Tak ka tau leto mi nej trbej zmišlavati, ka mo delo.«

- *Znau si ti s traktorom delati ali tū si se navčo?*

»Doma mi mamō traktor, pa dosta sem delo z njim, istino, nej tak velki kak te, steroga razvojna agencija ma. Dapa kak pravijo, traktor je traktor, k dobroma se naleki vcujzemeš. Tau nemo gučo, ka fejst, de pa dobro de, zato ka tašoga ipa, če ga fejst vališ, te drūgi den stane.«

- *Zdaj če te osemnajset hektarov vred vzemeš, tū na Seniki, tau de se že zato vidlo v vesi, nej?*

»Od tauga de gvūšno lepša pokrajina, sploj pa zato, ka mi smo zveškōga vse tiste tranke vzeli v najem, šteri so vse vküpzaraški bili.«

- *Mislo si, ka gnauksvejta eške pavar baudeš?*

»Ge tak mislim, ka mujs moraš nika delati, če tū škeš živetī na Seniki, ovak ti trnje vse nutzaraste v okne. Zaman, če nega mare v vesi, te tranki tak zarastejo. Vūpam, ka ta vzorčna kmetija (mintagazdaság) dobro pelda baude, za tau, ka leko se eške, pa splača se krave držati. Če se tau posreči, te več krav baude v vesi, bola de se kosilo pa ves tō lepša baude.

Karči Holec

OTROŠKI

PRIPOVEJSTI VESELOGA FUDAŠA

Skur niške je nej vedo, kak se zove. Vsikši pa ga je pozno. Skur niške je nej vedo, kelko je star. Vsikši je samo vedo, ka je na toum svejti.

Skur niške je nej sejdo, gda je svoje fude raznok potegno. Skur niške je nej vedo, kak dugo že igra. Niške pa je nej sneni grato, gda je začno pripovedjati svoje prpovejsti. Leko, ka so se za istino zgodile, leko pa, ka nej. Depa, vsigdar ostanejo prpovejsti veseloga fudaša.

Fude, kak vsikše druge fude

Veseli fudaš je malo enjo z muziko. Že skur eno vöro je vleko svoje fude. Malo si trbej spočinouti. Gostüvanjčarge so si v gümli dola vseli. Pa so že čakali tö, ka de njim gostüvanje tadale gor držo. Zdaj več nej z muziko. Čakali so na njegvo pripovedjanje. Depa, najprva si je vgrizno falat mesa pa si ga doj splavo s soudo. Samo si je eške lampe oblizno pa je že začno tö.

»Leko mi vörvlete ali pa tö nej. Kak stoj šké. Depa, tak je bilou, kak vam povejm,« je vsigdar gnako začno. »Tou je bilou v ednom nej najbolje velkom pa nej najbolje malom varaši. Njegvo menje sam že davnik pozabo. Tam sam biu s svojo indašnja bando. Vsi so se že davnik rastepli po cejlom svejti. Samo ge sam doma ostano. Na, igrali smo v ednoj velkoj krčmej. Na, neje ranč krčma bila, tou je bila velka, velka, najvejkša restavracija, ka sam je gda svejta vido. Nut pa lidi ... Nut pa lidi, ka se ji je nej dalo prešteti. Vejn ji je bilou za stou takši gostüvanj, kak je gnešnje. Ja, pa vsi so geli, pili pa vsefelé guče so držali. Mi smo pa kuman čakali, ka gora stoupimo, ka začnemo igrati. Pa se je tou zgodilo tö. Vrezali smo prvo nouto, lidgé so tak včasín začnoli plesati. Pa smo po tistom tak igrali, ka se mi je vö iz fud že vse kadilo. Ja, najbolje za istino, ka so se tak gor segrejele. Ka je mali?« je tak malo čemerasto pogledno pojbiča. »Če ne vörvleš, nej trbej poslušati.«

Pojbič je samo na velko začno klumati. Je začno klumati, aj veseli fudaš samo tadale guči, aj se dola ne stavi.

»Kak povejdano, fude so vroče bile skur kak pekeu. Brž smo zgrabili vejdro vode pa je ladili z vodou. Kuman, kuman smo je razladili. Na, po tejm je trbelo dale igrati. Kcuj k meni je stoupo eden možakar. Leko bi pravo, ka je biu moji lejt. Malo me je gledo pa pravo, ka un s seuv ma svoje fude. Vcejlak nouve pa vekše od moji. Leko mi je posoudi, če škem. Te mi je pa dun pokaži, ka vidin tou tvojo čüdo, sam njemi pravo. Pri-neso ji je. Povejm vam, ka sam takši fud eške nej vido. Vido sam je, depa, samo na reklami. Pa sam si je že trno dugo želo. Depa, pejnnez nigdar nej bilou zavolé. Potegno sam je gnouk. Boug moj, kak se je lepou čülo. Potegno sam je ške gnouk. Boug moj, kak bi angeli popejvali. Tisti možakar pa me je gledo, ka na vse tou povejm. Samo sam ga pogledno pa njemi pravo:

Fude, kak vsikše druge fude.

Možakar me je tadale samo gledo, nika je nej na tou nazaj povedo. Zato ga volo sam ge gučo tadale: Depa, moje so zato dun boukše.

Na, po tejm je un začno gučati. Proso me je pa li proso, naj fude vöminiva. Aj, njemi ge svoje tadam, un pa meni svoje da. Gvüšno, ka sam nej brž biu za tou. Nin za pou vöre sva si v roke vdarila. Tak sam doubou te fude, ka eške zdaj na nji igram. Ka je bilou s tisto mojo staro pajdašico?

Ka ge vej. Leko, ka je na drugi den že raznok spadnola. Ovak, si brodim, ranč ne more biti. Če pa se je tak segrejala, ka smo jo mogli z vodou polejvati. Ja, ja, tak je tou bilou pa nikak ovak nej,« si je oblizno lampe pa že potegno fude.

Miki Roš

IZLET V SLOVENIJO

KOTIČEK

Učenci in učitelji DOŠ Števanovci smo se 25. maja zjutraj ob šestih napotili na dvodnevni izlet v Slovenijo. Bili smo radovedni, kaj vse bomo videli in kakšna pot nas čaka.

Program je bil zelo premišljen in zanimiv. Na začetku bi se radi zahvalili višji svetovalki za porabsko šolstvo Valeriji Perger za organiziranje in finančno pomoč, hvala Violeti za turistično vodenje in šoferju Robiju za varen prevoz.

Naša pot je najprej peljala do Postonjske jame, kjer smo bili okrog druge ure. Ogleдали smo si največjo jamo klasičnega krása. Peljali smo se 3500 metrov z jamskim vlakom, peš pa smo hodili okrog 1700 me-

Lipikum-kviz z delovnimi listi smo morali izpolniti in s tem smo se veliko naučili. Na predstavitvi, ki je trajala okrog eno uro, so pokazali, kaj vse znajo ti inteligentni konji, kako jih jahajo in vozijo kočije.

Večer smo zaključili na slovenski obali, okrog pol sedmih smo se pripeljali v hotel Belveder v Izoli. Ob sedmih nas je čakala večerja, po večerji smo šli k morju. Naši učenci so se zelo veselili, da so lahko stopili v vodo.

Naslednji dan po zajtrku nas je pot peljala do Pirana. Med vožnjo smo si ogleдали obalo, ceste, čudovito panoramo. Ob desetih nas je čakala ladja, ki je z nami zaplula na morje,

trov. V jami smo videli vse, kar je podzemskega, na veliko in na drobno: od vrtoz filingransko tenkčenih stalaktitov in sigastih zaves do velikanskega stalagmita iz 1400 kubičkov sige, od velike podzemne koncertne dvorane do nenavadnega močerila, človeške ribice, ki lahko živi v večni temi.

Pot smo nadaljevali proti Lipici, kjer so nas že čakali. Svetovno znana šola jahanja se nahaja sredi zelene oaze kraškega ozemlja. Leta 1580 jo je dal zgraditi avstrijski knez Karel II. Danes Lipica nadaljuje 400-letno tradicijo vzrejanja znamenitih belih konj-Lipicancev. Ogleдали smo si kobilarno, male žrebce, razstavo in predstavitev. Tudi hleve smo si lahko ogleдали. Mnogo zanimivih informacij in podatkov smo dobili.

od koder smo videli lepe hotele, stara skladišča, hrvaško mejo, soline, polotok Savudrija in nasade školjk. Pred kosilom smo imeli kratek sprehod po Piranu. Videli smo Tartinijev trg in rojstno hišo skladatelja, ostanke obzidja, župnijske cerkev svetega Jurija in Benečanko. Po kosilu smo se še ustavili malo v Kopru in s tem se je zaključil naš dvodnevni izlet.

Zvečer ob osmih smo prispeli domov v Porabje. Z zelo lepimi doživetji in spomini smo prišli domov. Še enkrat hvala vsem, ki so nam pomagali pri organiziranju tega izleta.

Agica Holec
ravnateljica DOŠ
Števanovci

KAUT

MLAŠEČI

